

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Revd 4974/2021-3

REPUBLIKA HRVATSKA
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Renate Šantek, predsjednice vijeća, Željka Šarića, člana vijeća i suca izvjestitelja, dr. sc. Ante Perkušića, člana vijeća, Željka Pajalića, člana vijeća, te mr. sc. Igora Periša, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja-protutuženika Ivana Bačića (OIB 25288314295) iz Zagreba, Zelengaj 20, kojeg zastupa punomoćnik Željko Olujić, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika-protutužitelja Hrvatskog mirovinskog osiguranja društvo s ograničenom odgovornošću za poslovno savjetovanje (OIB 80983571963), Zagreb, Mihanovićeve 3, kojeg zastupa punomoćnik Vladimir Penezić, odvjetnik u Zagrebu, radi isplate, odlučujući o prijedlogu tuženika-protutužitelja za dopuštenje revizije protiv presude Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-6446/2018-7 od 19. svibnja 2020., kojima je djelomično potvrđena i djelomično preinačena presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-3566/2013-120 od 19. listopada 2018., u sjednici održanoj 8. ožujka 2023.,

r i j e š i o j e:

I. Dopušta se revizija tuženiku-protutužitelju protiv dijela toč. III. izreke presude Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-6446/2018-7 od 19. svibnja 2020. kojim je djelomično preinačena toč. IV. izreke presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-3566/2013-120 od 19. listopada 2018. i naloženo tuženiku-protutužitelju isplatiti tužitelju-protutuženiku zakonske zatezne kamate za razdoblje od 1. siječnja 2006. do isplate na tamo navedene iznose po tamo navedenim kamatnim stopama, zbog pravnih pitanja:

"Može li se na odnos između trgovačkog društva i fizičke osobe, koja nije trgovac, primjenjivati stopa zateznih kamata propisana za odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava?"

Može li se na iznos tražbine u stranoj valuti (EUR) dosuditi za razdoblje 01.01.2006. do 01.01.2008. zakonska zatezna kamata po stopi koja je bila propisana Uredbom o visini stope zatezne kamate (Narodne novine 72/2002), odnosno koja je bila propisana Uredbom o visini stope zatezne kamate (Narodne novine 153/2004)?"

II. Odbija se zahtjev tužitelja-protutuženika za naknadu troška sastava odgovora na prijedlog za dopuštenje revizije kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tuženik-protutužitelj je podnio prijedlog za dopuštenje revizije protiv toč. II. do IV. izreke presude Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-6446/2018-7 od 19. svibnja 2020. kojima je djelomično potvrđena i djelomično preinačena presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-3566/2013-120 od 19. listopada 2018.

2. Tužitelj-protutuženik je u odgovoru na prijedlog predložio odbaciti ga kao nedopuštenog. Traži naknadu troška sastava odgovora na prijedlog za dopuštenje revizije.

3. Predmet spora po tužbenom zahtjevu je vraćanje novčanog iznosa koji je tužitelj-protutuženik platio tuženiku-protutužitelju po osnovi Ugovora o prodaji dionica broj 65/95 od 22. rujna 1995. (dalje: Ugovor), a koji zahtjev je utemeljen na činjenici da je taj pravni posao između stranaka raskinut. Predmet spora po protutužbenom zahtjevu je isplata ugovorene obveze iz Ugovora utemeljena na tvrdnji da Ugovor nije raskinut i da je tužitelj dužan u cijelosti ispuniti svoju obvezu.

4. Drugostupanjski sud je pobijanim dijelom presude prihvatio tužbeni, a odbio protutužbeni zahtjev jer je ocijenio kako je, u smislu odredbe čl. 546. st. 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 53/91, 73/91, 3/94, 7/96, 112/99 i 88/01 – dalje: ZOO), protutužitelj mogao raskinuti Ugovor jer je dospjeli dug bio veći od jedne osmine. Dakle, u konkretnoj situaciji tuženik protutužitelj je u dopisu 18. listopada 1999. izjavio da ako tužitelj protutuženik do 10. studenog 1999. ne plati dospjeli dug da će isti smatrati raskinutim u smislu odredbe čl. 10. Ugovora, a kojim člankom je ugovoreno pravo prodavatelja na raskid ugovora. Kada tužitelj protutuženik nakon tog dopisa, nesporno, nije platio ništa, to se sukladno izjavi protutužitelja iz dopisa od 18. listopada 1999. Ugovor ima smatrati raskinutim. No, osim toga, dodao je i da iz sadržaja dopisa tužitelja protutuženika od 10. rujna 2001. proizlazi da se on suglasio s raskidom ugovora iz čega se može zaključiti da je Ugovor raskinut i sporazumno, dakle voljom obiju ugovornih strana.

5. Tuženik-protutužitelj u prijedlogu za dopuštenje revizije postavlja dvanaest pitanja.

6. Postupajući po odredbama čl. 387. st. 1. i 6. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19 – dalje: ZPP) ovaj sud je ocijenio da su u odnosu na pravna pitanja citirana pod točkom I. izreke ovog rješenja (osmo i deveto pitanje iz prijedloga) ispunjene pretpostavke za dopuštenost revizije u smislu odredaba čl. 385.a st. 1. ZPP jer u tom dijelu pobijana presuda odstupa od prakse ovog, revizijskog suda.

7. Slijedom navedenog, na temelju odredaba čl. 387. st. 1. i 6. ZPP, odlučeno je kao pod toč. I. izreke.

8. Što se tiče ostalih pitanja, prva tri pitanja i šesto pitanje zanemaruju činjenicu da je drugostupanjski sud utvrdio "i da iz sadržaja dopisa tužitelja protutuženika od 10. rujna 2001. proizlazi da se on suglasio s raskidom ugovora iz čega se može zaključiti da je Ugovor raskinut i sporazumno, dakle voljom obiju ugovornih strana", posljedično čemu nisu važna za odluku u sporu. Osim toga, za ta pitanja predlagatelj nije određeno izložio razloge zbog kojih smatra da su važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu.

9. Sedmo pitanje polazi od pogrešne postavke da se radi o preinaci tužbe "kada tužitelj iz istog obveznog odnosa zatraži isplatu tražbine s valutnom klauzulom". Naime, predlagatelj u odnosu na to pitanje citira pravno shvaćanje zauzeto na sjednici Građanskog odjela ovoga suda održanoj 9. prosinca 2002., ali ne u cijelosti. Ono u cijelosti glasi: "Vjerovnik nije ovlašten svoju tražbinu koja u skladu sa zakonom glasi na plaćanje u stranoj valuti samovoljno (jednostrano) pretvoriti u tražbinu u domaćoj valuti, niti je u toj valuti utužiti. Ako on to ipak učini, sud će, ako ocijeni da je tužbeni zahtjev inače osnovan, naložiti tuženiku da tražbinu ispuni u stranoj valuti na koju ona glasi." Zato ni to pitanje nije važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu.

10. Četvrto pitanje polazi od pogrešne postavke da drugostupanjski sud prilikom donošenja pobijane presude nije uzeo u obzir odgovor na žalbu tuženika-protutužitelja jer iz obrazloženja te presude proizlazi suprotno. Za ostala pitanja predlagatelj nije određeno izložio adekvatne razloge zbog kojih bi ona bila važna u smislu odredaba čl. 385.a st. 1. ZPP.

11. Zato ovaj sud nije, primjenom čl. 387. st. 6. ZPP, dopustio reviziju ni protiv preostalog pobijanog dijela drugostupanjske presude niti u odnosu na ostala pitanja.

12. Budući da odgovor na prijedlog za dopuštenje revizije nije bio potreban za vođenje ove parnice odbijen je zahtjev tužitelja-protutuženika za naknadom troška sastava odgovora na prijedlog za dopuštenje revizije (čl. 155. st. 1. ZPP).

Zagreb, 8. ožujka 2023.

Predsjednica vijeća:
Renata Šantek

Broj zapisa: **9-30857-bec89**

Kontrolni broj: **0ea43-9f453-3f766**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=RENATA ŠANTEK, L=ZAGREB, O=VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Vrhovni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.